

Слово проповіді

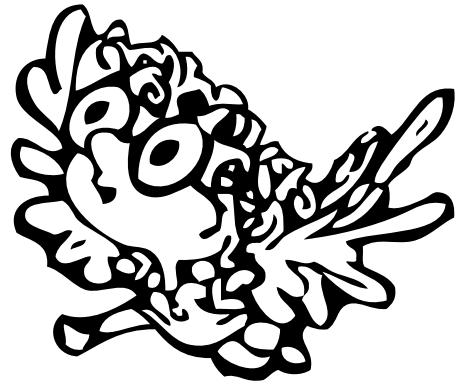
Коли я був малим, вперше побачив мультфільм "Ікар та мудреці" на екрані чорно-білого телевізора. Потім, звичайно, знайшов його на YouTube і передивився десятки разів. Це прекрасна притча про те, що мрії існують та чудеса трапляються завжди, що б там не казала скептично налаштована більшість.

Сюжет мультфільму простий: людина вчиться літати. Будує купу різних літальних апаратів, стрибає зі скелі, щоразу падає і щоразу видирається на скелю знову, "окрилена", готова до нового польоту. Місцеві мудрагелі коментують польоти Ікара афоризмами, що одразу карбуються на могильних плитах та падають бідоласі на голову. Зрештою політ вдався, але натопт "забалакав" цю подію сіреними репліками і поховав Ікара під надгробком з написом "не нове". На завершення мудрагелі водять екскурсії до надгробка Ікара, вчать малечу своїм афоризмам, і раптом одна учениця (чи учень, неважливо) знаходить кілька пір'їнок Ікара, замислюється та біжить до скелі вчитися літати. Портрет цієї мрійниці - поряд з назвою релігійного бюлетеня "Ідеаліст", який ви тримаєте в руках.

Ідеаліст - це людина, вірна собі. Для ідеаліста власні думки існують так само, як інші предмети; віра є вчинком; переосмислення світогляду є подвигом. Вірність собі робить людину власником половини всесвіту - свого внутрішнього світу, власної душі, Божого дару кожній людині. Решту всесвіту, зовнішній матеріальний світ, включаючи власне тіло та спільноту навколишніх людей, ідеаліст дієво удосконалює відповідно до Божественного одкровення, явленого у мріях.

Ідея вірності собі не є популярною, але то пусте. Ідеаліст живе своїм розумом. Відповідно до уявлень більшості українців, людина має бути вірною близьким, нації, державі, сім'ї, любові, Христу, кому завгодно і чому завгодно, окрім себе. Люди рідко згадують про просту істину, відому кожному ідеалісту: Бог є джерелом свободи, натхненням вільних душ, а не якимсь карикатурним диктатором. Свобода волі людини - це природне право, так само непорушне, як всі закони природи.

Честь, гідність, самовдосконалення, мудрість, розум, добра воля рідко розглядаються як самостійні та безвідносні цінності. Більше цінується "нормальність" - вірність популярним стереотипам, моді, звичаям й традиціям. Але норма не завжди є найкращою з мислимих, і "ненормальним" ідеалістам доводиться міняти її. На сторінках цього бюлетеня ви знайдете жартівливу "Притчу про місто ненормальних". Справді, самовдосконалення ідеалістів стає тим дороговказом, який дозволяє суспільству не заблукати у темному лісі історії і не втонути у болоті догм. Смішними є суперечки, що первинне - норма чи мрія, матерія чи ідея (курка чи яйце?). Порядок визначає людина. Так велів Бог.

ІДЕАЛІСТ

Релігійний бюлетень "Ідеаліст" ("Идеалист", "Idealist")

№ 1

15.06.2012 р.

Свідоцтво про державну реєстрацію друкованого засобу масової інформації КВ № 19005-7795Р, видане Державною реєстраційною службою України 05.06.2012 р.
Ціна 50 коп. Сайт: www.temple.org.ua

Засновник, редактор, видавець:
Шеляженко Юрій Вадимович
ludstvo@gmail.com

Адреса редакції, видавця, друкарні:
вул. Тверський тупик, буд. 9, к. 82,
м. Київ, 01042.

Тел. (097) 317-93-26, факс (044) 529-04-35
Тираж 100 прим.

Програмні цілі (основні принципи):

Утвердження індивідуальності та гласності; пропаганда ідеологій креативного ідеалізму та суверенітету особистості; відкрите вираження і вільне поширення релігійних переконань віруючими громадянами віросповідання (релігії) Віри в Найвищу Цінність Людини; проповідь одкровення; реалізація прав на свободу слова, світогляду і віросповідання, на інформацію; критика і подолання дискримінації за ознакою масовості (колективності) та інших видів протиправної дискримінації; захист і розвиток вільної душі, прав, свобод, інтересів людини і громадянина, суспільного блага, соціальних цінностей, істини, віри, добра, відповідальності перед Богом, народом, власною совістю, здорового глузду та верховенства права.

Річниця Храму Божественного Одкровення

Релігійний
біюлетень
№ 1
15.06.2012

У травні 2012 року минув рік Богослужіння віртуального Храму Божественного Одкровення Української душевної спільноти при Релігійній громаді сповідуючих Віру в Найвищу Цінність Людини.

Храм було відкрито і висвячено в Інтернеті за адресою www.temple.org.ua з благословення Божого 8 травня 2011 року, у дні скорботи за жертвами другої світової війни, щоб спокутувати смертельні гріхи стадності та мілітаризму й започаткувати традицію віртуальних Богослужінь заради несення добра всьому людству.

За цей рік між Роком Віддзеркалення (2011) і Роком Прозріння (2012) храм відвідали тисячі людей, відбулися численні доторки душ. За даними відкритої статистики, Священне писання у храмі українською, англійською та російською мовами було вшановане увагою близько 8 тис. читачів. Через храм надходили запити й на паперові видання Священного писання, які були задоволені в повному обсязі, однак кількість цих запитів не розголошується з огляду на таємницю сповіді.

Нині у Храмі Божественного Одкровення віруючі можуть налаштуватись на спілкування з Богом, читаючи Священне Писання, слухаючи проповіді та молитви, а також споглядаючи ікону "Сонячне Око" на кожній сторінці Храму.

На окремій сторінці розміщено контактну інформацію Хранителя Віри для тих з віруючих, хто хоче сповідатися, отримати благословення на добродієсне життя, об'єднання та співпрацю, звернутися із заявою про розподіл добра та зла.

Від циклу досконалого початку - до циклу безмежності

У червні ц. р. закінчується святковий цикл досконалого початку, проголошений Українською душевною спільнотою.

До дня закінчення циклу (30.06) актуальним є оголошення, розміщене у Храмі Божественного Одкровення: "Душевні друзі, в зв'язку з святковим

циклом досконалого початку (квітень-червень 2012 року) ми даруємо всім, хто забажає, чисті білі аркуші паперу як символ досконалого початку. Щоб отримати в подарунок до 25 аркушів, звертайтеся до хранителя віри. Папір буде надіслано поштою або передано Вам в руки. Віруючі можуть отримати в подарунок до 50 аркушів, священнослужителі – до 100 (незалежно від віросповідання). Пам'ятаймо, що у кожному чистому листку паперу маємо бачити добру суть, читати у всьому суцюзому священне писання. Використовуймо подарунки для творення добра. Зі святами!"

Наступний святковий цикл безмежності почнеться 1 липня і триватиме до 30 вересня. Протягом циклу ми молитимемося за повне усвідомлення священних законів розвитку, дарованих Богом і описаних у тексті Креативного ідеалізму Священного писання: ідеалізації дійсного, здійснення ідеального та ідеалізації ідеального. Ці закони невіддільні один від одного, хоча люди часто не усвідомлюють сенсу їх єдності. Так звані "об'єктивні ідеалісти" надають перевагу ідеалізації дійсного, матеріалісти цінують здійснення ідеального, а про ідеалізацію ідеального у спілкуванні з Богом згадують зрідка, коли приходить натхнення. Святковий цикл безмежності зітре межі уподобань, догм і забобонів та дозволить віруючим причаститися власної, внутрішньої, особистої істини у всій її повноті.

The Scripture will be issued in English

Since the perfect God has created all fraternal Souls of the world, the Faith in the Greatest Value of Human has been gaining a foothold from intuitive sparks of consciousness to the full-fledged religious doctrine with its cult and a coherent theology. Holy Scripture, in particular, the Creed 'This Is My Faith' and the Divine Revelation 'My God', received from God through the revelation, open up the truth and the path to God for everyone. Everything that strengthens Faith in the Greatest Value of Human is Good. The Human must do Good and live as the Good. That is why it is important to read the Holy Scripture continuously and to follow this tuning fork in all cases.

Until recently, texts of The Scripture were partly published in English (such as The Creed, The Divine Revelation, The Human Above All, The Code of Distinguishing Between Good and Evil). Now, according to decision of The Soul Society, Holy Scripture in full will be published in English. However, the translation will take some time, and believers should be patient.

Притча про Місто Ненормальних

В одній місцині у прадавні часи поряд з пальмовими джунглями Бог посадив дубову рощицю. Тож, поки одні мавпи стрибали по пальмах і жерли банани, інші мавпи масово падали з дуба і прозрівали.

Минули сотні років. Бананожери виготовляли з палиць гострі списи і вели війни за банани, а дубовики копирсалися тими ж палицями у землі, знаходили та вирощували їстівні рослини і приручали диких тварин. Так потихеньку виникло два людські племені.

В одному племені всі постійно змагалися та доводили свою нормальність. Вождя там обирали у такий спосіб: дюжина кращих забіяк, бігунів, стрибунів та силачів мали увійти до печери, де знаходилося гніздо отруйних змій. Вхід до печери плем'я гуртом закидало дрібним камінням, пришибаючи при цьому людей та змій, яким не пощастило вчасно сховатися в глибині. За деякий час з печери виходив новий вождь, потрясаючи скривавленою каменюкою, і по традиції розкрював черепи всім, хто йому не подобається. Щоб сподобатись кожному вождю, всі у племені хотіли бути нормальними.

В другому племені всі постійно казали і робили щось нове, чого не було раніше, бо вірили в себе і самовдосконалювались. У племені завжди було чимало планів на майбутнє та всіляких цікавих корисних новинок. Коли якийсь план на майбутнє особливо подобався племені, його автор починав його реалізовувати як вождь. Авторів несподіваних новинок балували подарунками. Тому всі у племені хотіли бути ненормальними і дивувати світ.

Одне плем'я побудувало місто з глиняних

Релігійний
біюлетень
№ 1
15.06.2012

мазанок і назвало його Нормальним Містом. Перший мер цього міста заявив:

– У мене тут кожен кістьми ляже, щоб наше місто стало кращим в світі!

Кістьми лягли кожні двоє з п'яти. Побудували мерові чотириповерховий глиняний палац, тим все й закінчилося. За десять років мер оголосив, що Нормальне Місто є кращим в світі, проте після цього оголошення мера закидали грязюкою.

Друге плем'я спорудило химерний мегаполіс з білих хмарочосів, Місто Ненормальних.

– Я дам можливість кожному побудувати власне щастя, або ви можете мене повісити! – пообіцяв перший ненормальний мер.

Щодня до мера приходили люди з готовою петлею на мотузці, і кожному з них він розповідав, які з існуючих можливостей ще не використані. Кільком невинуватим скандалістам він навіть видав з міської казни достатньо коштів, аби вони переїхали та облаштувалися у інших містах на свій вибір.

Нормальні дуже заздрили ненормальним, які жирували на їх очах. Поки у нормальних розвалювалися мазанки, шпигуни докладали керівництву, що ненормальні будують цілий мікрорайон величезних порожніх хмарочосів.

– Оголошую війну ненормальним! – оголосив грізним голосом мер Нормального Міста і зробив велику паузу, – А чому ніхто не питає про причину війни?! Боїтеся фантазувати? Правильно! Причина проста: вони ненормальні. Смерть ненормальним!

– Смерть ненормальним! – підхопив натовп заклик мера.

Нормальні викували мечі та гармати, начепили сяючу на сонці кольчугу й поперлися завойовувати Місто Ненормальних. Коли підійшли на відстань гарматного пострілу, мер нормальних заволав:

– Ненормальні, здавайтесь!

– Дякуємо за пропозицію, – відповів ненормальний мер, – Ми давно чекали вас в гості і приготували подарунки. Отже, зустрічна пропозиція: елітний мікрорайон у подарунок, зустрічаємо вас, як переможців, на святковому фуршеті з салютом. І ви, як дуже оригінальна людина, ставайте нашим мером!

Нормальні подумали та погодились. Щоправда, їх ватажок відмовився бути мером ненормальних, бо не хотів, щоб його повісили за невиконання передвиборчих обіцянок.

З тих пір половина щасливих мешканців Міста Ненормальних гучно й наполегливо твердять, що вони живуть в нормальному місті. А жителі інших міст заздрісно крутять пальцем біля скроні: ненормальні – вони і є ненормальні, щоб я так жив!

“І чужого научайтесь, й свого не цурайтесь”

Ця настанова Тараса Шевченка відображає один з головних моральних принципів віри в найвищу цінність людини - заборону зневажати вірою і переконаннями інших людей (Люд. 4.7).

В чужому світогляді треба бачити добре і вчитися доброму, тримаючись осторонь зла. Ігнорувати чужий світогляд не можна.

Частиною будь-якого світогляду неодмінно є мова. Причому, скільки б люди не шукали спільну мову - завжди різні слова розуміють по-різному. І в цьому нема нічого поганого.

Висловлена, записана, передана у спілкуванні ідея не є душею, а є лише матеріальним символом, носієм, якого торкнулася душа. Такий символ спотворюється недосконалістю матерії. Інакше і бути не може: сенс, значення слова є первинним відносно форми слова, мови слова.

Для успішного доторку душ ми маємо відволіктися від улюблених символів і у прагненні до самоудосконалення вивчити всі можливі символи, максимально широко пізнати різні способи передачі думок, різні мови. Душа важливіша за мову, бо душа творить мову, а не навпаки.

Водночас Символ віри, дарований Богом, приписує нам не забувати жодну добру душу. Мільйони людських душ, душі наших предків, які живуть зараз поряд з нами, торкалися Української мови.

Українська - моя рідна мова, яка має жити та процвітати. І, розуміючи, що мої численні співгромадяни готові піддатися недосконалому бажанню не вчитися новому, проігнорувати мою мову, я всіма силами переконуватиму їх проявити добру волю та вивчити українську мову.

Таке моє ставлення до одіозного “мовного питання”, що вигадане політиками для розпалювання штучних конфліктів і відволікання уваги населення від беззмістовності та демагогічності всіх політичних програм напередодні парламентських виборів.

Людина пізнає світ. Людина вчиться. Це - людяність. Антилюдяне небажання вчитися принижує людину і робить багатьох рабами власного невігластва, інтелектуальних лінощів. Недосконалість суспільства, що не може побороти таке рабство, природно доповнюється появою “владителів дум”, інтелектуальних рабовласників. Фанатичне бажання декого нав'язати всім людям одну мову, один світогляд, одну істину, одну владу - імперію - є матеріалізмом, доведеним до абсурду. Адже це бажання продиктовано недосконалим уявленням про людину як про тіло, нехтуванням душею. Свобода волі людини ніколи не підкорятиметься якимсь загальнообов'язковим

Релігійний
булетень
№ 1
15.06.2012

схемам, що нав'язуються із зневагою до суверенітету особистості. Тому не може бути єдиної загальнолюдської мови і єдиної загальнолюдської істини. Лише Бог єдиний як джерело всіх душ, але Бог єдиний у своїй безчисленності та різноманітності, не обмежується числом, місцем, часом, іншими відмінними рисами (Діал. 28).

Коли у російському посольстві Кубанський казачий хор виконав Державний Гімн України зі зміненими словами як, нібито, “Російську народну пісню”, я вирішив по-доброму пожартувати й написав у відповідь “Українську народну пісню “Руський гімн” за мотивами гімну Російської Федерації. Гадаю, що цей “рімейк” найкраще пояснює, чому моя душа краще торкається України, ніж “Руського миру” - при всій повазі до наших північних сусідів, їх переконань, мови та культури.

“Українська народна пісня “Руський гімн”

Київська Русь - моя вільна держава,
Київська Русь - моя люба земля.
Сильний народ, спільна згода і правда,
Вічності подих тебе окриляє!

Приспів:

Живи, Батьківщина, прикольна й здорова,
Оселя свободи, домівка добра.
Любов до ближнього, мудрість народна -
Це хата з краю, мій рідний край!

У серці космосу, в центрі Європи
Я є господар і громадянин.
Не пуп землі, нам не треба той клопіт!
Ми не імперія, Боже храни.

Дію та мрію, знаходжу й шукаю,
Щастя сьогодні ловлю кожну мить.
Саме тому Батьківщину кохаю -
Тут я щасливий, бо вірний собі.

Гимн Российской Федерации

Россия - священная наша держава,
Россия - любимая наша страна.
Могучая воля, великая слава -
Твое достоянье на все времена!

Привев:

Славься, Отечество наше свободное,
Братских народов союз вековой,
Предками данная мудрость народная!
Славься, страна! Мы гордимся тобой!

От южных морей до полярного края
Раскинулись наши леса и поля.
Одна ты на свете! Одна ты такая -
Хранимая Богом родная земля!

Широкий простор для мечты и для жизни
Грядущие нам открывают года.
Нам силу даёт наша верность Отчизне.
Так было, так есть и так будет всегда!